

Stille verwondering

Dan denk ik aan een sneeuwkllokje.
Na de winter komt het sneeuwkllokje
weer prachtig uit zijn bol.

De winter bijna voorbij.
Het voorjaar; alles en iedereen
ontwaakt en wordt weer een beetje blij.

Ook stille verwondering voor
het mooie zelfherstellende vermogen
van een mens.
En soms zelfs het in vervulling gaan
van een lang gekoesterde wens.

Ook de natuur is prachtig
en ieder seizoen heeft zijn eigen charme.
Stille verwondering voor een vogeltje
dat komt uit een ei: zo mooi, kaal en met
dichte ogen; maar wel blij.

De vogel denkt en weet
dat hij/zij later vliegen zal.
Het zit in de vogel voorgeprogrammeerd
zonder dat het hem of haar wordt aangeleerd.

Alle dieren, planten, mensen – zo mooi – de natuur
stille verwondering
alles wat leeft, groeit zo mooi, zo puur.

Laten we zuinig zijn op onszelf en elkaar
we zijn hier allemaal tijdelijk
op de planeet aarde.
Het leven is van hele, hele bijzonder grote waarde.

Els Creutzberg